

Обережно: НЛО!

09 березня 2009

ОБЕРЕЖНО: НЛО!

Авіарейс "Тріполі-Київ". Один із пасажирів випадково знімає на камеру два нерозпізнаних літаючих об'єкти.

Геннадій Прокудін:

- ...Я подумал, что это замерзшее озеро сверкает от солнца.

Їх розбудив уночі стовп білого світла, що заповнив увесь дім.

Цього не визнає жодне офіційне джерело, проте достеменно відомо: з часів Другої світової війни вчені намагаються

розкрити таємницю НЛО.

Нам простіше уявити життя на Марсі, ніж те, що десь поряд з нами є інший світ.

Ми не знаємо, хто вони. Ми не знаємо, яким чином вони опинились у нашому світі.

Ми навіть не знаємо, навіщо вони викрадають людей.

Обережно: НЛО!

Цей відеозапис публікується вперше. Під час перельоту з Тріполі до Києва кримчанин Геннадій Прокудін вирішив перевірити, як працює відеокамера, яку він щойно придбав.

Геннадій Прокудін:

- Когда мы пролетели Италию и стали пролетать Грецию, появились облака, и я начал снимать прибережную полосу, и там пошли горы. Горы, снежные шапки, и вокруг - никаких строений, поселков, дорог - ничего не было, и вдруг я увидел светящуюся точку, и яркая, очень яркая точка. И я сначала подумал, что это замерзшее озеро сверкает от солнца.

Геннадій Прокудін за фахом лікар-терапевт. Він з великою пересторогою ставиться до всього, що пов'язане з літаючими тарілками, проте якось зняв те, у що сам ніколи не вірив. Це саме той відеозапис. І на ньому чітко видно нерозпізнаний літаючий об'єкт.

Геннадій Прокудін:

- Я снимал это и даже не понимал, что это НЛО, а потом, через некоторое время, когда оно ушло от меня за крыло, опять видел повторно такую точку, и при приближении она превратилась в такую интересную форму прямоугольника, причем, которая вращалась. И потом я уже увидел, что за этим НЛО на каком-то расстоянии еще 3-4 таких же светящихся объекта. Кто это? Только зонды и какие-то еще аппараты летающие, но это явно как бы привязка была к этому НЛО...

На плівці зафіксовано, як на висоті 11-ти тисяч метрів кілька загадкових об'єктів рухаються паралельно до курсу літака. Вони змінюють форму, випромінюють світло і не схожі на жоден літальний апарат, створений людиною. Так що це? Обман зору чи все-таки НЛО?

У Радянському союзі про нерозпізнані літаючі об'єкти довгий час намагалися не говорити, але 22 вересня 1977 року сталася подія, яка змусила вище керівництво країни серйозно поглянути на цю проблему. Того дня над Петрозаводськом сотні людей бачили НЛО.

Олег Прус, член науково-дослідного центру "Зонд":

- В стеклах жильцов, особенно на верхних этажах, образовались отверстия, где-то 2-3 мм в диаметре. Причем когда эти стекла сняли и повезли в Москву на испытания, то оказалось, что никакими методами такие отверстия сделать невозможно в стекле даже лазером, и эти отверстия имели на скрунке структуру кристалла стекла, в то время как стекло является аморфным телом.

Ви бачите розсекречені документи і фотографії шибок, у яких залишилися отвори. Висновки комісії з розслідування петрозаводського феномену не входили у жодні наукові уявлення, тому перший секретар Компартії Леонід Брежнєв тоді особисто розпорядився: створити при Академії наук та Міністерстві оборони спеціальний відділ, так звану Сітку, яка мала б відстежувати всі повідомлення про НЛО.

1989 року в Комісію з вивчення аномальних явищ, яка працювала при Академії наук України, надійшов досить дивний лист. У ньому мешканець міста Кропоткін Краснодарського краю Михайло Босенко розповів про те, як став очевидцем зіткнення двох літаючих тарілок.

Олександр Кульський, к.т.н., старший співробітник НАН України:

- Как видно из его письма, на первую тарелку вдруг откуда-то из поднебесья пикирует вторая тарелка и бьет по первой, ярко серым, если я не ошибаюсь, лучом, но первая разлетается вдребезги, и осколки летят в разные стороны, естественно, тарелки нет. Она улетела, и первой тоже нет, она разгромлена.

Но на берегу есть осколки.

У членів Комісії з вивчення аномальних явищ склалося враження, що лист написала людина з психічними відхиленнями. Проте його автор надіслав також два уламки матеріалу, що нагадував метал, і підкреслив: це все, що лишилось від літаючої тарілки.

Учені все-таки вирішили провести хоча б спектральний аналіз, але лише тому, що підозрювали: лист – не що інше, як перевірка діяльності Комісії з боку наглядових органів.

Результати експерименту двадцятирічної давнини виходять за рамки навіть сучасної науки.

Олександр Кульський, к.т.н., старший співробітник НАН України:

- Там произвольно, спонтанно шел холодный термоядерный синтез, причем по типу весов. То есть один элемент вдруг начинал увеличиваться, а второй уменьшался, и наоборот, и такое вот качание продолжалось в течение всех 40 минут, скажем, часа, пока этот кусочек, один из двух, сгорал в пламени дуги. Естественно, никакой земной сплав, самый хитрый и самый сложный, ничего подобного дать не мог. Потому что вот это, вот мечта алхимиков, притом, заметьте, без всякой радиации.

Історія отримала ще загадковіший поворот, коли раптом зник другий уламок. Ученим потрібен був матеріал для повторного аналізу, тому в Кропоткін негайно виїхали співробітники Київського інституту міцності, проте знайти автора листа вони чомусь не змогли.

Олександр Кульський, к.т.н., старший співробітник НАН України:

- Мы очень ждали их возвращения, и они вернулись и сказали, что встреча не состоялась, была встреча только с его сестрой, потому что Михаил Босенко пропал без вести, исчез и, значит, ни милиция, ни госбезопасность его не нашли.

Через 20 років наша знімальна група вирішила спробувати розшукати Михайла Босенка.

Ми їдемо слідом за машиною. Її водій добре знає місто Кропоткін і стверджує, що людина, яку ми шукаємо, насправді... жива.

Ця історія трапилася нашого часу з сім'єю Ольги та Володимира Воронежських. Вони проживають у місті Дубно Рівненської області. Якось увечері літаючу тарілку, що висіла просто над дахом будинку, побачила їхня семирічна донька.

Донька Воронежських:

- Нас просто мама послала по хліб тоді ввечері, по хліб послала. І йшли, я думала, що це літаюча зірка, я загадала бажання - тетріс, але воно щось не збулося.

Дівчинка покликала батьків, і за допомогою мобільного телефону вони встигли сфотографувати НЛО. Коли настав час, сім'я лягла спати, але тієї ж ночі Анжеліка розбудила

батьків.

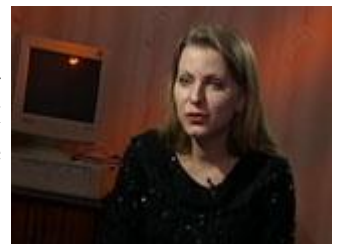
Дочка Воронежських:

- Потім кажу: "Мамо, вставай, мамо, вставай, мені зуб болить". І мама каже: "Іди спати". Ну потім я лягла спати, і було трохи страшно...

Після того, як діти, врешті, заснули, дім сповнився яскравим світлом. Стіни і дах просвічувались, наче були скляними.

Ольга Воронежська:

- И было видно небо, и было видно платформу, платформа такая, уже не большая тарелка. Я говорю: "Володя, идем посмотрим, мы с тобой никогда в жизни больше такого не увидим". И мы вышли на улицу. В чем были, и как спали, я в халате, он в майке, плавках, так и вышли. Он: "Быстренько иди, буди соседей", но не успели просто, потому что засосало

вверх...

Володимир Воронежський:

- Смотрю, уже жену медленно начинает поднимать вверх, я хочу ее схватить за ноги - и не могу, чувствую, что как парализованный просто, и тут же начинает меня подымать. Состояние такое, как онемение. Как обычно, бывает, когда человек спит, руку залежал, и ее не чувствуешь.

Ольга Воронежська:

- Мне взяли что-то такое, не разрезали, и я не могу сказать, что сделали, но все мои внутренние органы были наружу, и я все видела полностью. Мне не было больно,

было комфортно, не холодно, не жарко, вот просто все свои внутренности я видела сверху.

Ця історія видається неймовірною, тому, щоб відкинути всі сумніви у її правдивості, ми запропонували Ользі та Володимиру пройти тест на детекторі брехні.

Поліграф: Ви проживаєте в Україні?

Володимир: Так.

Поліграф: Ви маєте намір правдиво відповідати на кожне запитання цього тесту?

В: Так.

Поліграф: Вас і вашу дружину дійсно вкрали інопланетяни?

В: Так.

Запитання підготовлені за участі поліграфолога, який повинен встановити, що є правдою, а що ні.

Поліграф: Ви коли-небудь фізично в своєму житті покидали планету Земля?

Ольга: Так.

Поліграф: Ви коли-небудь фізично доторкалися до інопланетянина-гуманоїда з іншої планети?

Ольга: Так.

Те, про що розповідає подружжя Воронежських, багато в чому схоже на свідчення інших очевидців, яких також викрадав НЛО.

Якщо вірити представникам невизнаної науки уфології, щороку на Землі НЛО викрадає 8 тисяч людей.

Деякі західні, наприклад, британські уфологи вважають, що ця цифра набагато більша, але з якихось причин люди не можуть згадати, що з ними сталося. Якщо ж до них повертається пам'ять, і вони розповідають про своє викрадення, влада не реагує на їхню заяву, у будь-якому випадку, офіційно.

У 2002 році у Великобританії розгорівся скандал навколо Гері Маккіннога, якому вдалося зламати комп'ютерні системи Пентагона. Якщо Великобританія видасть його Сполученим Штатам, йому загрожує до сімдесяти років ув'язнення.

Річ у тому, що хакер виявив у секретних архівах інформацію про контакти військових із позаземними цивілізаціями. Після арешту Гері Маккіннон дав інтерв'ю, у якому заявив:

співробітники Пентагону і НАСА регулярно видаляють зображення НЛО з супутникових знімків.

Володимир Ажажа, уфолог:

- Пока мир вооружен, пока существует противостояние, горячие войны и холодные войны, существует и будет существовать секретность. От этого никуда не денешься. И любая сторона наверняка хотела бы овладеть той энергетикой, тем маневром, коим отличаются от нашего современного технического развития так называемые неопознанные летающие объекты.

1989 року до Комісії з вивчення аномальних явищ, яка працювала при Академії наук України, потрапив аудіозапис.

Аудіорозповідь, Київ, 1977 рік:

"Я начал плакать, плакать - не то слово, я просто рыдал, не рыдал, а захлебывался".

Цю розповідь записав мешканець Києва Віктор Титоренко. Понад 10 років він жив у постійному страху. Він боявся згадувати про те, як його викрали прибульці.

Аудіорозповідь, Київ, 1977 рік:

"Размеры корабля, он такой яйцеобразный, как два блюдечка, положенных два на одно".

"Я говорю: "Ты меня обманул, ты говорил, что не заберешь меня к себе, а увозишь". А он, когда землю, звезды и солнце показал, и говорит, чтобы не возвращаться назад, так далеко улетели, полетели к нам, и я тогда начал плакать, он постоял, по плечу похлопал, говорит - не надо, перестань плакать, мы уже летим на вашу Землю".

Розповісти свою історію Віктор Титоренко вирішив уже в часи "перебудови". Свій запис він передав чоловіку, який став одним з перших, хто читав у Києві лекції з уфології. Це був Олександр Пугач.

Олександр Пугач, науковий співробітник Державної астрономічної обсерваторії НАН України:

- Я в інтонаціях его, во взгляде, в жестах почувствовал, что он не лжет. Постольку, поскольку в некоторых моментах его голос наполнялся каким-то таким пафосом. В другие моменты он выглядел как-то строго, то есть он переживал то, что с ним это случилось, и он рассказывал искренне.

Аудіорозповідь, Київ, 1977 рік:

"Он говорил: "Вы все завоеватели, и ты даже так мыслишь, чтобы сильнее других быть, так вступи с вашими учеными в контакт, с вашей Землей, с вашими руководителями, открой секрет, что у нас такое оружие, что ты даже представишь себе не можешь, что у нас за оружие. Если б мы были настроены так, как вы... Вот вам, если откроешь секрет, то вы ползете завоевывать нашу планету".

Олександр Пугач, науковий співробітник Державної астрономічної обсерваторії НАН України:

- Я понимаю, что человек среднего сознания едва ли воспримет во всей полноте то, что сказал Виктор Александрович. Это кажется совершенно невозможным.

Проте ще наймовірнішим може здатися випадок, який стався не так давно. У листопаді 2005 мешканець Іллічівська Олександр Ратушняк виїхав за місто у гості до матері у селище Барабой. Увечері вийшов на прогулянку з собакою і раптом побачив спалахи світла, а потім дві високі постаті.

Олександр Ратушняк, свідок НЛО:

- Вижу - как люди, и еще посмотрел - высокого роста, и в руке что-то было, бревно или палка. Но не видно было, потому что 7 часов вечера. Но что-то несли. Подходя ближе к ним, я не знаю, расстояние 20 метров примерно, начались какие то иголки. 1000 иголок как в меня воткнули, я не мог пошевелиться. И они сами ко мне подошли... Выглядели они

- головы очень большие, в два раза больше чем у нас. Глаза большие, похожие на коровьи глаза. С такими, ну я не знаю, вроде как бы круги возле глаз. Рот маленький, все лысые и никакой шапочки, ничего. А одежда на них была - не одежда, а как бы как у старых рыцарей кольчуга.

Олександр не розумів, чого від нього хочуть. Коли прибульці показали йому щось схоже на карту, серед загадкових символів він упізнав тільки позначення залізниці та його рідного селища.

Олександр Ратушняк, свідок НЛО:

- Обыкновенная папка, пропитанная, как у греков, такой папирус, и иерографы, значки, я был в шоке. Они мне что-то тыкали пальцем. Я говорю: "Что вам надо?" Потом такой звук, мол, "ты здесь живешь?" Такой, ненашенский, я понимал. Я показываю прямо пальцем и говорю: "Вот здесь живу". Один говорит и показывает на карте какие-то крестики, похоже как наши кресты, только старого такого образца, красивые, и несколько штук. И говорят: "Здесь какое-то захоронение есть". Я думаю: "Вечер, спрашивают захоронение, в общем, странно". Потом один говорит: "Повернись назад". Я так поворачиваюсь, и она прямо висит вот тут... над кромками деревьев. Подошли, и как бы пылесосом, я как бы оказался в кабине этого летательного аппарата.

Олександр спробував по пам'яті зобразити, як виглядали прибульці та саму карту. Тільки на літаючій тарілці, трохи опам'ятавшись, він здогадався: інопланетяни шукали закинутий цвинтар, у центрі якого стоїть курган.

Олександр Ратушняк, свідок НЛО:

- Некоторые говорят, что там какая-то сила мистическая, двигатели глохнут, что-то какая-то тревога у людей возникает. В общем, это место обходят стороной. И когда мы попали сюда, траву было видно, эти кресты. И когда мы только увидели кресты, они сразу приостановили и начали как бы что-то писать. Этот прибор фиксировал, что они тут брали - я не знаю. Но я так думаю, что вроде они из своих кого-то похоронили, такая моя версия.

Цей курган і закинутий цвинтар до цього часу оповиті легендами. І, як це не дивно, викликають величезний інтерес у чорних археологів.

Поліграф: Ви коли-небудь п'єте воду?

Ольга: Так.

Поліграф: Ви хоча б один раз у своєму житті були на літальному апараті інопланетного походження?

Ольга: Так.

Ми продовжуємо тестування на детекторі брехні подружжя з міста Дубно, Ольги та Володимира Воронежських. Вони розповідають про те, як одного разу з будинку їх викрали інопланетяни. На літаючій тарілці спочатку їх розвели у різні приміщення, але при цьому Ольга і Володимир бачили одне одного. Жінка опинилась на операційному столі.

Ольга Воронежська:

- Как я поняла, они мне ничего плохого не сделают, они сказали: "Мы только посмотрим и все," - вот они мне какими-то штучками что-то делали, и типа пинцета нашего, только из 3-х частей, не из 2-х частей. Я таких никогда не видела на Земле. Прибульці намагались також заспокоїти і Володимира, сказали, що ані йому, ані його дружині не завдадуть шкоди. А потім йому запропонували експеримент.

Володимир Воронежський:

- Мне предлагали существо, наподобие женщины, это было очень ужасное существо, и меня даже немножко рассмешило. Я этим маленьким говорю: "Ребята, да я просто физически не смогу с такой особой". Так они ее увели, и там была такая платформа круглая, и поставили ее на эту платформу, и такой серый столб света пошел, сероватый, и оттуда уже вышла

другая особа, очень симпатичная землянка, можно сказать так, тут жена подняла истерику сразу, заревновала, наверное.

Поліграф: Вам коли-небудь пропонували секс гуманоїди з істотою жіночої статі, інопланетянкою?

Володимир: Так.

Ольга Воронежська:

- Когда они привели к нему ту женщину, я заревновала. Но как заревновала, конечно, они не поняли, и они меня спрашивали: "Почему для вас, людей, естественно спариваться, и вы постоянно это все делаете, и вам это все нравится?" Я им начала объяснять, что люди не просто так живут друг с другом, не так, что просто вышел на улицу, кого-то увидел и вот так спариваешься. Что у нас есть чувства, такие как любовь.

Поліграф: Ви були свідком того, що гуманоїди пропонували секс вашому чоловікові з жінкою-гуманоїдом?

Ольга: Так.

Наш провідник у місті Кропоткін все-таки привів нас до людини, яка 20 років тому знайшла уламки НЛО. Сьогодні Михайло Босенко від своїх слів не відмовляється. Він навіть погодився відвезти нас туди, де сталося зіткнення літаючої тарілки та загадкового об'єкта, схожого на величезну кульову блискавку.

Михайло Босенко:

- Очень хорошо было видно, и впереди него вспышка такой величины, и вспышка ослепительно белая, как сварка, как магний. И из него пучок вот таких лучей ударил в эту тарелку. Взрыв и эти осколки полетели в разные стороны, и там немножко дальше дамба есть, и вот какой-то пучок как бы одним махом, как бы в сторону той дамбы полетел, и взрыв довольно сильный был... Вот такое уже кострище - пепел, и уже прибитый. И я так на тумбе стоял, и он длинный, вот так колом осколок, и вот так воткнулся. Все это настолько молниеносно и быстро прошло, но у меня были мурашки по телу, и страх, и испуг, и такая стрессовая ситуация, и так походил вокруг этого костра, этот осколок посмотрел и думаю - а вдруг какая-то радиация или еще что-нибудь, а взял это самое и обошел вот так вот, и взял там траву, и этой травой сначала этот осколок - нет, ничего, не горячий, и потом его забрал.

Можна сумніватися в тому, що говорить Михайло Босенко, більше того, він сам зізнався, що перебуває на обліку у психіатра. Але якщо це вигадка, то як тоді бути з тим фрагментом матеріалу, який 20 років тому загнав київських учених у глухий кут? Свій останній уламок Михайло береже як зіницю ока.

Практично у всіх розповідях, пов'язаних з НЛО, є кілька обов'язкових елементів. Це згадка про експерименти, які проводяться над людиною, і про переваги позаземних цивілізацій. Трапляється ще одна красномовна дрібниця, на яку звертають увагу психологи. Не всі, але багато з так званих контактерів говорять про те, що саме вони були вибрані прибульцями не випадково.

Віктор Здоров:

- Таких людей как я, как они говорят, 144 тысячи, записано в Библии. Такое количество людей, когда 25 лет тому назад учебная экспедиция, прибывшая на Землю, привезла этих людей, и эти вот люди на Земле живут, зная, для чего они

живут, и они непосредственно участвуют в истории человечества.

Нам видається, що подібні розповіді навряд чи потребують коментарів, але, на відміну від нас, в уфологів інша думка.

Володимир Ажажа, уфолог:

- Я вам хочу сказать, по общей статистике, которая накопилась (была такая организация Союз уфоцентр), 95% контактов негативны. А 5 % позитивны. У человека возможности какие-то открываются. Успехи, он начинает писать стихи.

Он начинает понимать по-другому все. Но это 5%!

Володимир Ажажа, кандидат фізико-математичних наук, доктор філософських наук і, мабуть, найвідоміший уфолог на території колишнього Радянського союзу. Якось у сімдесятих роках його, як колишнього військового та учасника експедицій на Північний Льодовитий океан, викликали у штаб Військово-морського флоту СРСР. Керівник розвідувального управління контр-адмірал Віктор Іванов особисто познайомив

його з таємними матеріалами про аномальні явища, які фіксували військові моряки.

Володимир Ажажа, уфолог:

- Иванов мне вытащил 3 тома отчетов с кораблей о наблюдении НЛО на акватории, познакомил с сотрудниками управления, которые сами видели НЛО, и пока я смотрел эти документы, я постепенно из обычного человека переродился в уфолога. Тоді як у Радянському союзі говорити про НЛО можна було лише на кухні, Володимиру Ажажі вдалося зробити неможливе. Під його керівництвом розроблена і впроваджена на Військово-морському флоті інструкція на випадок зіткнення кораблів з аномальними явищами. Цікаво, що ця інструкція діє до цього часу. У ній з військовим прагматизмом прописано, яким чином слід перевіряти кожне повідомлення.

Володимир Ажажа, уфолог:

- В этой проблеме очень много дезинформации, очень много того, что мы называем наваждением. Очень много того, что должно отвлечь людей от приближения правильного понимания этой проблемы...

Цитата з інструкції, яку розробив Володимир Ажажа: "Передбачити аномальні явища неможливо, тому для отримання найповнішої інформації необхідно використати усі військово-технічні засоби".

Однак, попри інструкцію, військові часто відмовлялись доповідати командуванню про те, що бачили НЛО. Насамперед вони боялися за свою репутацію. Траплялись випадки, коли повідомлення все ж проходили нагору, проте командування чомусь заплющувало на них очі.

Таку реакцію можна зрозуміти, якщо про НЛО говорить рядовий або молодший офіцер, але ігнорувати, наприклад, доповіді космонавтів, видається досить дивним.

Павло Попович, космонавт-дослідник:

- Летим над океаном, и я лечу, и делегация у нас большая была, академия наук, и значит, кто-то мне говорит: "Посмотри в иллюминатор, посмотри в иллюминатор" Я сам себе и ему возражаю: "Что там смотреть, 10,5 тысяч метров внизу, облака, что я увижу?" - "Нет, посмотри". Я глянул, и у меня глаза на лоб полезли, может быть, на расстоянии, как мы потом определили,

километра полтора, летит равнобедренный треугольник, ярко, ярко белого цвета никаких следов, работы двигателя... ничего нет.

Після "перебудови" легендарний радянський космонавт Павло Попович і Володимир Ажажа очолили всесоюзний уфоцентр. До їхньої думки були вимушені прислухатися навіть високопосадовці, але саме тоді, не очікуючи того, уфологи зіштовхнулися з проблемою. Люди приймали за НЛО все, що завгодно: явища природи і навіть запуски космічних кораблів.

Павло Попович, космонавт-дослідник:

- Вот, допустим, первая ступень, она отваливается и беспорядочно падает, а ведь горючее в ней есть, и горючее там не вырабатывается до конца, и когда она отваливается, она падает и кувиркается, и у нее горючее догорает. Вы будете смотреть, и она выписывает такие кренделя! Даже некоторые люди видели и писали, что НЛО там. А какое НЛО?

На початку 90-х років у Радянському союзі мода на уфологію сягнула своєї вершини. Чи не в кожному місті величезної країни були ті, хто стверджував: вони не просто бачили, вони входили в контакт з НЛО. І тоді у Москві з'явився центр реабілітації так званих контактерів.

Алла Білоконь, радіофізик:

- У нас в центре была группа медиков, которые работали с контактерами, мало того, что они обнаружили, что среди контактеров очень высокий уровень людей с психическим расстройством, но в то же время там где-то процентов 12, наверное, есть адекватно реагирующих людей, то есть свести проблему контакта к болезни невозможно...

Алла Білоконь, радіофізик, член Міжнародної уфологічної асоціації, займається цією проблемою понад 20 років, але навіть вона вважає, що у більшості випадків контакти людей із позаземним розумом неможливо довести.

Алла Білоконь, радіофізик:

- Говорит о том, что контакт был на физическом плане, нельзя. Очень много было случаев, когда человек, утверждавший, что он путешествовал или еще что-то, оказывается, что он в это время находился в состоянии транса... Реального физического контакта при этом не было. Плюс состояние, когда человек находится в контакте, оно может передаваться от одного к другому человеку... Это своего рода заразное явление.

Відомий випадок, коли у шістдесятих роках минулого століття подружжя із США Бетті і Барні Гілл стверджували, що їх викрадали інопланетяни. Протягом кількох років вони перебували у центрі уваги, поки їх не обстежили психологи. Медики діагностували: обидва члени родини піддаються галюцинаціям.

Алла Білоконь, радіофізик:

- Один контактант тоже рассказывал, что у него контакт очень интересный, к нему приходят какие-то субстанции в виде чуть ли не космонавтов, а потом эта субстанция превращается в его покойную мать. А потом мать ему начинает рассказывать, как хорошо там, в тонком мире, как замечательно. Потом начинает провоцировать - зарежь себя ножичком. Вот случаев, доведенных до самоубийств при контактах, очень много.

Але як бути, якщо навіювання чи галюцинації відбуваються у десятків, сотень чи навіть у тисячі людей? Невже усе це можна списати на гіпноз чи на обман зору, як, наприклад, на відеозаписі, який зробив супутник НАСА? На ньому чітко зафіксовані два нерозпізнаних об'єкти. Неозброєним оком помітно, що швидкість і траєкторія їхнього польоту не властиві жодному апарату, створеному людиною.

Володимир Ажажа, уфолог:

- В 1995 году 2 американских спутника "Геос-8" и "Геос-9" сфотографировали в инфракрасном спектре наблюдения 2 летающих объекта. Только не падайте со стула, диаметром 360 – 400 км.

Ще дивовижнішими виглядають кадри, зняті на Землі. Тисячі людей у Мексиці бачили, як понад два десятки нерозпізнаних об'єктів, як за командою, складали в небі загадкові фігури.

Чи, врешті, цей загадковий об'єкт, який зовсім випадково зафіксували мешканці Севастополя. Ми можемо скільки

завгодно стверджувати, що це міраж, чи такого просто не може бути, але факти – вперта річ!

Валентина Нікітіна:

- Они не похожи были на самолет, и они были как бы кругленькие и прозрачные, двигались. Один, наверное, был, потому что когда мы фотографировали, было несколько, но мы не видели их в объективе.

Киянин Олег Прус був одним з тих, хто будував космодром у Капустиному Яру. Він не раз чув розповіді про аномальні явища на навколоземній орбіті, але на власні очі побачив НЛО, коли вийшов на пенсію.

Олег Прус:

- Это было 12 сентября 2006 года возле нашего пансионата. Смотрели на звезды, и небо было ясное, и так как все звезды знаю, созвездия, и мы с женой с удовольствием смотрели на небо, и вдруг примерно на востоке образовался объект где-то в величину луны... Начали присматриваться и заметили, что не как подсветка идет от луны, стабильная, а какое-то перемещение огоньков, и какое-то мерцание происходит, и мы между собой решили, что это, наверное, НЛО.

Усі ці люди насправді бачили НЛО. У них навіть є фото, що не викликають сумнівів. Проте є докази, яким складно щось протиставити. Експертиза на детекторі брехні – один з найнадійніших способів, за допомогою якого можна визначити, де чиста правда, а де помилка чи обман.

На наше прохання Ольга і Володимир Воронежські пройшли тестування. Вони детально розповіли про те, як були викрадені прибульцями і що відбувалося з ними на нерозпізаному літаючому об'єкті. Питання їм ставив експерт-поліграфолог, який зробив свій висновок.

Андрій Волик, експерт-поліграфолог:

- Якщо ми звернемося до запитання, наприклад, ось воно:

Поліграф: Ви маєте намір правдиво відповідати на кожне запитання цього тесту?

Ольга: Так.

Андрій Волик, експерт-поліграфолог:

- Людина чітко реагує, що вона цього наміру не має. І ви це можете чітко побачити завдяки подвійній реакції Гальво, так званій шкірній реакції, теж саме з диханням - це називається зубчата екзгеляція, зубчатий видих, що свідчить про те, що людина, звичайно, хвилюється сильно через це просте на перший погляд питання.

Поліграф: Ви коли-небудь фізично доторкалися до інопланетянина-гуманоїда з іншої планети?

Ольга: Так.

Андрій Волик, експерт-поліграфолог:

- Інтенсивний відтік крові від пальчика вказівного, від лівої руки, де знаходився плетізмोगраф... Ми можемо ще по диханню оцінити, так звана висхідна драбинка явища. А також затримка дихання була, з нервозністю гіпервентиляційною. Про що це свідчить? Це свідчить про те, що людина говорить неправду. І ще одне явище - при відповіді на це запитання пані Оля зробила надзвичайно інтенсивний рух... Настільки це питання було небезпечне і настільки було неприємне для людини, оскільки людина говорила неправду.

Поліграф: Ви коли-небудь фізично покидали планету Земля?

Володимир: Так.

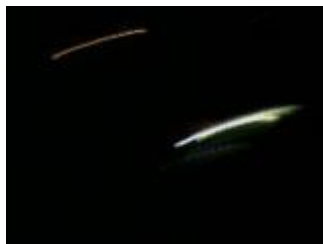
Поліграф: Чи сказали ви свідомо неправду хоча б на одне запитання цього тесту?

В: Ні.

Андрій Волик, експерт-поліграфолог:

- Знову таки, було незначне підняття пальчика, двічі скаконув кров'яний тиск, і знову таки з диханням... Зубчата есхіяція. Свідчення того, що людина з тремтінням відповідає. Надзвичайно сильна реакція по Гальве, що є в першу чергу показником, що людина говорить неправду. В даному випадку я нічим не здивований, оскільки нічого особливого неземного, скажімо, екстрасенсорного, або позалюдського сприйняття я не побачив. Я лише побачив звичайних людей з дещо накрученою, втомленою психікою, і з певними своїми якимись комплексами, які існують в кожній окремо взятої людини...

Згідно з висновком поліграфолога, Ольга і Володимир Воронежські ніколи не були на борту НЛО. Розповідь про їхнє викрадення прибульцями – не що інше, як вигадка.

На користь того, про що вони говорили, могла бути фотографія, але на ній зображені тільки розмиті вогні. Тому навряд чи фото може слугувати доказом.

Висновок поліграфолога стосується тільки однієї окремої історії, однак ніхто не рахував, скільки на світі людей, які бачили НЛО. Ще більше тих, кому це цікаво. Тож на уфологію завжди є попит і пропозиція, як, наприклад, на цей відеозапис,

зроблений у Севастополі. Ми вирішили показати його спеціалістові з комп'ютерної графіки.

Олексій Дроздов, дизайнер:

- Если просмотреть ролик сначала, то, в принципе, можно сказать, что по законам физики все вроде бы выглядит натурально. Потому что тень падает от домов определенным образом, и точно так же отражение на этом неопознанном объекте получается от такого же источника света, то есть очень реалистично. В принципе, это сделать не очень трудно.

Це може видатися жорстоким стосовно тих, хто щиро вірить в існування інопланетян, але у світі немає жодного на всі 100 відсотків доведеного зображення НЛО. І випадково вибраний нами севастопольський запис не виняток.

Досвідченому графіку потрібно не більше години, щоб створити схоже відео. Потім, наприклад, ролик потрапляє в Інтернет або як фото на сторінки бульварних газет, які завжди зацікавлені у новій появі НЛО. Успіх такого бізнесу хай невисокий, проте стабільний.

Нещодавно виникла ще одна версія, яка пояснює, чому більшість описів гуманоїдів схожі між собою.

Потік яскравого світла та збільшені об'єкти – таким бачить світ і, передусім, лікарів немовля, коли вперше розплющує очі. Психологи вважають, що цю картину людина запам'ятовує на рівні підсвідомості.

Втім, ми справді не знаємо, існує позаземний розум чи ні, але соціологи давно помітили одну закономірність. Попит на НЛО різко зростає, коли суспільство переживає депресію. Так було у повоєнній Німеччині, у 40-х роках у Сполучених Штатах і, врешті, перед розпадом Радянського союзу. У цей час люди особливо схильні до того, щоб бачити у небі ті образи, які хочуть бачити на Землі. Так само відбувається й тепер, але будьте пильні: це НЛО!